

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی موسیقی درمانی و بازی درمانی بر تماس چشمی کودکان پسر اتیسم

محل انتشار:

همایش خانواده، اختلال اتیسم و چالش های همراه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

نرگس امینی شیرازی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه پیام نور، واحد تهران جنوب

مهدیه رحمانیان - گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه پیام نور، واحد تهران جنوب

محمد اورکی - گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه پیام نور، واحد تهران جنوب

محمد رضا فرزانه - دکترای مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز

خلاصه مقاله:

کودکان اتیسم سطح 2 دارای مشکلاتی چون نقص در تعاملات اجتماعی، مهارت های ارتباطی و تماس چشمی هستند. موسیقی درمانی و بازی درمانی دو راهکار درمانی موثر برای کنترل برخی از مشکلات اصلی این گروه است. مطالعه حاضر به مقایسه اثربخشی موسیقی درمانی فعال و بازی درمانی بر تماس چشمی 30 پسر 6 تا 12 ساله مبتلا به اختلال اتیسم سطح 2 از مراکز توانبخشی شهر تهران می پردازد. میزان تماس چشمی این کودکان توسط دستگاه ردیاب چشمی (Eye Tracker) اندازه گیری شد. سپس نمونه ها به صورت تصادفی ساده به سه گروه موسیقی (M)، بازی (P) و گروه کنترل (C) تقسیم شدند. برای گروه M 12 جلسه مداخله موسیقی درمانی فعال و برای گروه P به همان تعداد جلسه بازی درمانی انجام شد. برای گروه C فقط جلسات آموزشی رایج مراکز انجام شد و سپس میزان تماس چشمی هر سه گروه مجدداً اندازه گیری شد. نتایج آزمون آماری یافته ها برای مقایسه سه گروه پس از انجام مداخلات توسط آزمون ANOVA در نرم افزار SPSS 23 نشان داد که تفاوت معنی داری میان نتایج سه گروه حاصل شده است $p < 0.05$ و آزمون تعقیبی توکی مشخص کرد میزان تماس چشمی گروه M نسبت به گروه P و C به طور معنادار متفاوت است و اما اثر بخشی بازی درمانی بر تماس چشمی در گروه P نسبت به گروه C دیده نشد. بدین معنا که بهبود در گروه M دیده شد اما در گروه P و C بهبودی در تماس چشمی مشاهده نشد.

کلمات کلیدی:

اتیسم، تماس چشمی، موسیقی درمانی، بازی درمانی، ردیاب چشمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/919039>

